

[Aage Frandsen]

standpunkt, vi gjorde, var det udtrykkeligt forbundet med, at det var i en situation, hvor vi kunne komme af med bl.a. skatteministeren.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Den første bemærkning til hr. Stavad: Jeg vil da gerne bekræfte, at hr. Stavad i onsdags under debatten om SF's forslag på en meget loyal og fair måde holdt sig til den aftale, som var indgået mellem regeringen og Socialdemokratiet i efteråret 1988 om ændringer i renteaftiften. Det vil jeg gerne bekræfte, det har jeg ikke nogen grund til at klage på.

Hr. Stavad stillede mig så et spørgsmål, om jeg ikke havde en kommentar til det forhold, at der ikke fra regeringens side var taget kontakt til Socialdemokratiet, inden spørgsmålet om renteaftiften fremtid blev taget op i forhandlingerne mellem regeringen og Fremskridtspartiet.

Jeg kan vel sige om det, at regeringen har haft det indtryk af Socialdemokratiets holdning til renteaftiften, at det ikke ville stride særlig stærkt imod socialdemokratiske holdninger, hvis regeringen kom i den situation, at den af forskellige grunde følte det forsvarligt at fremsætte forslag om en afskaffelse af renteaftiften.

Regeringen har jo meget opmærksomt og intenst lyttet til den kritik, som er fremsat af renteaftiften såvel fra Socialdemokratiets side som på visse punkter også fra Socialistisk Folkepartis side. Derfor skønnede vi, at her stod vi altså med et spørgsmål, hvor det nok ikke ville volde uoverstigelige vanskeligheder at få Socialdemokratiet med på tanken, hvilket jo så også blev dokumenteret torsdag den 30. november 1989 om morgenen, hvor Socialdemokratiet var meget hurtigt ude med et forslag, der gik videre end det forslag, der på daværende tidspunkt havde været drøftet mellem regeringen og Fremskridtspartiet.

Men jeg vil så gerne tilkendegive over for hr. Stavad og Socialdemokratiet, at jeg har bidt mærke i det, som hr. Stavad har sagt, og at det selvsagt også er min opfattelse, at der i det mindste skal være regulære og ordentlige forhold omkring den slags. Jeg føler faktisk også, at jeg i et par sager siden da har forsøgt at tage kontakt til Socialdemokratiet for at orientere om, hvad der er sket på forskellige områder.

Jeg må da medgive hr. Stavad, at uanset om vi har forskelligt syn på tingene, så skal det

selvsagt være sådan, at der er orden i orienteringen partierne imellem.

Men det er altså baggrunden for, at forløbet blev, som det nu blev.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg hørte noget af det sidste, skatteministeren sagde, på den måde, at med de tilkendegivelser, Socialdemokratiet var kommet med, og kritikken af den måde, det administrativt fungerede på, følte regeringen ikke, at den havde nogen problemer med bare at afskaffe renteaftiften uden at snakke med Socialdemokratiet.

Jeg vil godt gøre skatteministeren opmærksom på en sammenhæng, som har lidt med politisk anstændighed at gøre. Siden september 1987 har der i dette Ting eksisteret et principielt flertal imod renteaftiften, hvis man ville tælle Fremskridtspartiets stemmer med. Det er Socialdemokratiet vejet tilbage for, indtil det øjeblik statsministeren uden nogen form for varsel solgte den i et forhandlingsudspil til Fremskridtspartiet.

Vi er vejet tilbage for det, fordi vi mente, det ville være bedre at prøve at begrænse skadevirkningerne i samarbejde med regeringen og afskaffe renteaftiften som det administrative monster, den er, som led i en større skatteomlægning, også sammen med regeringen.

Og det er jo, fordi vi i modsætning til den sidende regering har den opfattelse, at vi egentlig ikke forbedrer kvaliteten af afgørelserne i dansk politik, hvis man inddrager det parti, der har det mest forrevne menneskesyn her i Tinget, i afgørende afgørelser. Det mener regeringen ikke. Det er derfor, vi står i den situation, vi gør nu.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg vil godt bekræfte, at skatteministeren har forstået det rigtigt, at Socialdemokratiet mener, at denne lovgivning er noget makværk, og at vi burde finde løsninger og sammenhænge, hvorved den kunne afskaffes.

Men jeg synes alligevel, at det er noget af det, der er med til at ødelægge et ordentligt arbejdsklima her i huset, når man begynder at bygge sine egne vurderinger af, om man behøver at overholde aftaler eller ikke, på, hvad man lytter sig til i dagspressen og i den daglige debat.